

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

«Η Ευρώπη νίκησε»

«Ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ πέτυχαν μεγάλη νίκη στο δημοψήφισμα, ενδυναμώνοντας τη θέση τους για οτιδήποτε ακολουθήσει. Αλλά δεν είναι οι μόνοι νικητές: Θα υποστήριζα ότι η Ευρώπη και η Ευρωπαϊκή ιδέα κέρδισαν πολλά - τουλάχιστον με την έννοια ότι γλύτωσε τα χειρότερα», γράφει ο Νομπελίστας Πολ Κρούγκμαν στους New York Times. «Ξέρω πως το βλέπουν οι περισσότεροι», επισημαίνει ο Αμερικανός

οικονομολόγος. «Αλλά δείτε το από αυτή την πλευρά: μόλις είδαμε την Ελλάδα να υψώνει ανάστημα απέναντι σε μια πραγματικά άθλια εκστρατεία bullying και εκφοβισμού, μια προσπάθεια να τρομάξει ο Ελληνικός λαός, όχι μόνο για να αποδεχθεί τις απαιτήσεις των δανειστών αλλά και για να ξεφορτωθεί την κυβέρνηση του. Ήταν μια ντροπιαστική στιγμή στη σύγχρονη Ευρωπαϊκή ιστορία και θα ήταν ένα πραγματικά άσχημο

προηγούμενο εάν είχε πετύχει. Αλλά δεν πέτυχε. Δεν πρέπει να αγαπάει κανείς τον ΣΥΡΙΖΑ ή να πιστεύει ότι ξέρει η κυβέρνηση τι κάνει - δεν είναι σαφές ότι ξέρει, αν και η τρόικα ήταν ακόμα χειρότερη - προκειμένου να πιστεύει ότι οι ευρωπαϊκοί θεσμοί διασώθηκαν από τα χειρότερα ένστικτά τους. Εάν η Ελλάδα είχε εξαναγκαστεί να συμμορφωθεί από τον οικονομικό εκφοβισμό, η Ευρώπη θα είχε αμαρτίσει με ένα τρόπο που

θα αμαύρωνε την φήμη της για τις επόμενες γενιές. Αντίθετα, αυτό είναι κάτι που ίσως μπορούμε να θεωρήσουμε ως μια εκτροπή.

Κι εάν η Ελλάδα καταλήξει να βγει από την ευρωζώνη; Υπάρχουν αρκετές πιθανότητες ενός Grexit τώρα - αλλά σε κάθε περίπτωση η δημοκρατία έχει μεγαλύτερη αξία από τις όποιες συμφωνίες ενός νομίματος».

Η ΑΥΓΗ

Για το σήμερα και για το αύριο

Μόλις η κυβέρνηση εξήγγειλε το δημοψήφισμα δίνοντας τον λόγο στον λαό, οι δανειστές αντέδρασαν με δύο τρόπους: έναν αμυντικό, απέσυραν αμέσως το τελεσίγραφο, και έναν επιθετικό, επέβαλαν ασφυξία ρευστότητας στις τράπεζες προκειμένου να εκβιάσουν την κρίση του ελληνικού λαού. Η εμπειρία των τελευταίων ημερών έδειξε ότι, παρά την ταλαιπωρία και τις ουρές στα ΑΤΜ και τους περιορισμούς στο όριο αναλήψεων που έφεραν την κυβέρνηση, μια κυβέρνηση της Αριστεράς, σε πολύ δυσάρεστη θέση, απέτυχαν να δημιουργήσουν τον πανικό που επεδίωκαν μαζί με την τρόικα εσωτερικού, η οποία συστηματικά καλλιεργούσε αυτό το κλίμα επί μήνες.

Οι πολίτες λοιπόν βαδίζουν στην κάλπη για να απαντήσουν στο ερώτημα εάν επιθυμούν ακόμα περισσότερη λιτότητα ή βιώσιμη λύση με προοπτική ανάπτυξης της χώρας. Το ερώτημα, όσο κι αν προσπάθησαν να πείσουν ότι αφορά στο νόμιμο, είναι αυτό. Και η ομολογία του κυρίου Ντάισελμπλουμ ότι «με το Ναι οι Έλληνες θα αποδείξουν ότι αποδέχονται περισσότερη λιτότητα» ήρθε απλώς να επιβεβαιώσει αυτό που όλοι γνωρίζουμε. Η δήλωση του κυρίου Σουλτς, από την άλλη πλευρά, ότι το δημοψήφισμα αποσκοπεί «στο να τελειώσουμε τον ΣΥΡΙΖΑ» είναι το άλλο μυσό του ερωτήματος: να τελειώνουμε με

τον ΣΥΡΙΖΑ για να επιβάλουμε περισσότερη λιτότητα. Το δημοψήφισμα λοιπόν δεν έχει να κάνει ούτε με το ευρώ ούτε με την Ευρώπη ούτε με τις τράπεζες. Είναι η προσπάθεια παλινόρθωσης του μνημονιακού καθεστώτος ώστε να μπορέσουν οι συντηρητικές ελίτ της Ευρώπης να υλοποιήσουν τους σχεδιασμούς τους.

Την ίδια ώρα, δύο σημαντικές παρεμβάσεις αδυνατίζουν ακόμα περισσότερο την επιχειρηματολογία των δανειστών και των εδώ συνεργατών τους. Ο Ρομάνο Πρόντι, πρώην πρωθυπουργός της Ιταλίας αλλά και πρώην πρόεδρος της Κομισιόν, δήλωσε οργισμένος ότι είναι αδύνατον να διώξουν την Ελλάδα από το ευρώ και ότι η μόνη λύση είναι η διαπραγμάτευση με την Αθήνα και η περικοπή του ελληνικού χρέους. Το ζήτημα του χρέους έθεσε με έμφαση με νέα έκθεσή του και το ΔΝΤ δηλώνοντας απερίφραστα ότι το ελληνικό χρέος ούτε είναι ούτε πρόκειται να καταστεί βιώσιμο εάν δεν περικοπεί δραστικά.

Η εικόνα λοιπόν έχει ξεκαθαρίσει πλήρως. Αύριο ψηφίζουμε Όχι, για μια βιώσιμη συμφωνία, ή δίνουμε τη δυνατότητα στο μνημονιακό στρατόπεδο και τους δανειστές να συνεχίσουν την αδιέξοδη και καταστροφική πολιτική τους εις βάρος του ελληνικού λαού. Η δική μας επιλογή είναι που θα κρίνει το μέλλον μας.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ο λαός μίλησε, η ώρα του κ. Τσίπρα

Ο ελληνικός λαός με μεγάλη πλειοψηφία έδωσε την δυναμότητα στον Πρωθυπουργό, να διαπραγματευτεί μια νέα συμφωνία που θα στηρίζεται στις υποσχέσεις που έδωσε. Οι πολίτες αγνόησαν όσους επισήμαναν τους κινδύνους που δημιουργεί η σημερινή κατάσταση και θεώρησαν ότι δεν είναι υπαρκτός ο κίνδυνος εξόδου από το ευρώ.

Είναι σαφές όμως, ότι σε ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνίας, έχει διαρραγεί η εμπιστοσύνη προς την Ευρώπη και τους θεσμούς της. Οι δραματικές επιπτώσεις στο βιοτικό επίπεδο των πολιτών τα τελευταία χρόνια, έχουν επιδράσει καθοριστικά στις επιλογές και την ψυχολογία τους. Εξίσου σαφές είναι ότι έκλεισαν τα αυτιά τους στα σήματα κινδύνου που εξέπεμπαν τα κόμματα της αντιπολίτευσης, καθώς εξακολουθούν να τα θεωρούν υπεύθυνα για τη σημερινή κατάσταση της χώρας. Η αναδιάρθρωση και η προσαρμογή της αντιπολίτευσης στα νέα δεδομένα είναι αναπόφευκτη. Το επιβεβαιώνει και η παραίτηση Σαμαρά από την ηγεσία της ΝΔ, που δρομολογεί καθοριστικές εξελίξεις στην αξιωματική αντιπολίτευση.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος συνεπάγεται όμως και μια βαριά ευθύνη για τον Πρωθυπουργό. Διακήρυξε σε όλους τους τόνους, στη σύντομη διάρκεια της προεκλογικής διαδικασίας, ότι στόχος του είναι η παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ και η επίτευξη συμφωνίας μέσα σε 48 ώρες. Η εντολή που πήρε από την ψήφο των πολιτών, του δίνει την απόλυτη πρωτοβουλία των κινήσεων.

Από εδώ και πέρα αυτός έχει πλέον την ευθύνη να υλοποιήσει όσα υποσχέθηκε. Να διαπραγματευτεί μια συμφωνία, μέσα σε ελάχιστο χρόνο, που θα είναι καλύτερη από όσες του προτάθηκαν από τους ευρωπαίους εταίρους.

Η κατάσταση της χώρας είναι απολύτως οριακή. Με κλειστές τις τράπεζες, με την οικονομία σε πλήρη ασφυξία, με τις επιχειρήσεις ημιθανείς, με τον τουρισμό τη βαριά βιομηχανία της χώρας να πλήττεται από την αβεβαιότητα, είναι προφανές ότι τα χρονικά περιθώρια είναι ελάχιστα και ο κίνδυνος του ατυχήματος ορατός.

Η ελευθερία κινήσεων λοιπόν που του δίνει η ψήφος των πολιτών, έχει πολύ συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα. Οι πολίτες ελπίζουν ότι δεν θα τους διαψεύσει, ότι δεν θα τον σπαταλήσει σε ατέρμονες και πάλι διαπραγματεύσεις και συγκρούσεις. Έχει την ιστορική ευθύνη να διατηρήσει τη χώρα στην Ευρώπη και το ευρώ και να αποδείξει ότι μπορεί επιτέλους χωρίς κραυγές και χωρίς αδιέξοδες αντιπαραθέσεις με τους ευρωπαίους να τηρήσει όσα υποσχέθηκε.

